

de verschijning van Christus de bijzondere openbaring Gods tot zaligheid nog verder gaan, nu is er nog een reeks van openbaringen noodig, waarin wel degelijk een opklimming is aan te wijzen, omdat het werk van Christus er ons steeds duidelijker door wordt bekend gemaakt.

En daarop komt het aan. Zeer zeker leert de Schrift een doorgaande werking van Christus uit den hemel in de harten der geloovigen van alle tijden door den Heiligen Geest. Maar deze openbaring Gods is secundair. Ze is niet normatief, ze geldt niet voor velen, maar werkt individueel, ze maakt ons Christus en Zijn werk niet bekend, doch bindt er ons aan, ze is de terugslag, op wat eerst is geschied, ze is de spits op den toren, die den toren volledig doet zijn. Het geschreven Nieuwe Testament bevat de opteekening van de openbaring Gods in Christus en het is aan die opteekening, dat we gehouden zijn, waaraan we alles ontleenen. Die opteekening volgt op de komst van Christus, gaat daarvan uit en sluit daarbij aan en eerst door die opteekening, die ons het grondleggende feit doet kennen, er het Goddelijk vervolg op is, ontvangen we zooveel openbaring van Christus, als we behoeven, en in dat opzicht kan er van voortgang, wil men, zelfs van opklimming worden gesproken. Eerst door deze nadere ontplooiing leeren we de beteekenis van het grondfeit beter verstaan.

Wat we zoo theoretisch vaststellen, is volkomen in overeenstemming, met hetgeen Jezus zelf heeft gesproken. Ja Hij heeft zelfs een bepaalden weg ons aangewezen. Jezus maakt ook onderscheid. Als Hij op Golgotha sterft, dan roept Hij: Het is volbracht. Er is geen offer meer noodig, de schuld is verzoend ¹⁾. Maar heel anders staat het met de prediking van het werk van Christus. Hier zegt Jezus zelf, alhoewel de hoogste Profeet: Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, maar gij kunt die nu niet verdragen ²⁾. Daarmede spreekt Hij het uit, dat kort voor Zijn sterven de prediking van Zijn werk, de verkondiging, die de beteekenis er van verklaart, nog niet is afgelopen. De voltooiing

¹⁾ Joh. 19 : 30, vgl. Hebr. 10 : 14. — ²⁾ Joh. 16 : 12.

hee
Zijn
het
ges
beh
van
van
weg
M
gro
voe
bela
zou
kon
doe
nu
dige
ons,
gaat
had
niet
Hij
denl
feite
Gee
is e
spra
kenc
Chri
dit v
gest
moe
ding
aan